

اثربخشی بازی درمانی انفرادی بر اساس رویکرد لوی بر بهبود مهارت خواندن و کاهش اضطراب دانش آموزان دارای اختلال خواندن

وحید صوابی نیری^۱، مهدیه دلداری علمداری^۲، شهرزاد شایان فر^۳، صبا اصلان آبادی^۴

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، اردبیل، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، اردبیل، ایران

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه غیرانتفاعی خاتم، تهران، ایران

^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی کودک و نوجوان، دانشگاه تبریز پردیس بین‌المللی ارس، ارس، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر اثربخشی بازی درمانی انفرادی بر اساس رویکرد لوی بر بهبود مهارت خواندن و کاهش اضطراب دانش آموزان دارای اختلال خواندن بود. پژوهش حاضر نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه پژوهش حاضر را ۱۴۸ دانش‌آموز مقطع ابتدایی (پایه اول تا پنجم) مراجعه‌کننده به مرکز مشکلات ویژه یادگیری شهر اردبیل در سال تحصیلی ۹۹-۹۸ تشکیل می‌دادند که از بین آن‌ها ۲۶ دانش‌آموز دارای اختلال یادگیری به روش تصادفی ساده، و برحسب شرایط ورود به پژوهش در دو گروه آزمایش و کنترل (۱۳ نفر گروه آزمایش و ۱۳ نفر گروه کنترل) جای‌دهی شدند. برای شناسایی اختلال از آزمون‌های اختلال در خواندن و مقیاس اضطراب کودکان اسپنس-نسخه کودک استفاده گردید. برنامه مداخله بازی درمانی در ۸ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای هفته‌ای ۳ جلسه بر روی گروه آزمایش اجرا شد و گروه گواه مداخله‌ای دریافت نکرد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از برنامه SPSS 22 استفاده شد و نتایج با آزمون‌های آمار توصیفی، لوین و تحلیل کورایانس مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بازی درمانی بر بهبود مهارت خواندن و کاهش اضطراب دانش‌آموزان دارای اختلال خواندن مؤثر است ($P < 0/01$). با توجه به مسئله انعطاف‌پذیری مغز و مزایای عصب روان‌شناختی و عاطفه مثبت یادگیری در بازی، آموزش مؤلفه‌های شناختی در قالب بازی، باعث بهبود و بالا رفتن سطح عملکرد تحصیلی می‌شود که می‌تواند در مداخلات زودهنگام شناختی و عصب روان‌شناختی در پیش از دبستان نیز مؤثر باشد.

واژه‌های کلیدی: بازی درمانی، اختلال خواندن، مهارت خواندن، اضطراب

